

Abstrakt:

Práce se zabývá výzkumem učení sociálním reáliím u dětí s lehkým mentálním postižením. Autorka shrnuje úvahy Jeana Piageta o morálním vývoji (zvláště na základě jeho textů *The Moral Judgment of the Child* a *La psychologie de l'enfant*), především tedy vymezení jeho jednotlivých stádií (anomie, heteronomie a autonomie). S touto teorií je porovnáno věcné učení sociálním reáliím, jak je zakotveno v *Rámcovém vzdělávacím programu*. Jádrem práce pak leží v aplikaci nástrojů Piageta a jeho pokračovatelů na vzorek dětí s lehkým mentálním postižením ze Základní školy pro žáky s mentálním postižením LOPES v Praze-Čimicích.

Výzkum ve strukturovaném rozhovoru ověřoval rozumění tří příběhům s typově různými, morálně zhodnotitelnými situacemi (proslovení nepravdy, poškození majetku, způsobení nepříjemné situace) na starší a mladší věkové vrstvě vzorku. V textu je rovněž zachycen výzkum pilotní, který pomohl se zpřesněním nástroje.

Závěr práce se pak nevěnuje pouze samotným výsledkům výzkumu, nýbrž i jejich reflexi učitelkou, mající zkušenost s podobnými dětmi (nikoliv však přímo s probandy výzkumu). Tím je potvrzena širší platnost závěrů bakalářské práce a možnost východiska pro další výzkum.